

til at udrette der, inden de gaa i Skole — og Skolegangen begynder som Regel paa Landet tidlig om Morgenen Kl. 6—7 — ikke have nogen Betydning. Men dermed er selvfølgelig ikke sagt, at der intetsteds findes en saadan Skoleordning, at den tilstedes, at Børnene faa Arbejde inden Skolegangen. Den Bemærkning, jeg vilde gøre, gælder imidlertid nærmest Byerne. Jeg er ikke særlig kendt med Skoleordningen i Byerne, men jeg synes, at der maatte kunne gøres noget i Retning af, at navnlig de ældre Klasser fik Formiddagsskolegang. Saa vidt jeg ved, ere Forholdene, i alt Fald her i Kjøbenhavn, saaledes, at man i den Henseende ikke har en fast Plan at gaa efter, nogle Børn af de ældre Klasser have Formiddagsskolegang, andre Eftermiddagsskolegang. Jeg ved ikke, hvad der kunde være til Hinder — men jeg indrømmer, at jeg ikke er videre kendt med Forholdene — for, at der, maaske ikke paa en Gang, men successive, blev gennemført den Ordning, at alle de ældre Børn fik Formiddagsskolegang. Jeg ved godt, at dermed er ikke alt opnaaet, at der kan være saakaldte Avisdreng og -piger, der selv om de have Formiddagsskolegang, alligevel kunne komme til at gøre en hel Del Arbejde forinden, men jeg synes, at det var værd at tage under Overvejelse, hvad der kunde opnaas i Retning af Forbedringer ved Omlægning af Skoleplanerne. Det var blot denne Henstilling, jeg vilde gøre lige over for den nævnte Paragraf.

De følgende Paragraffer kunne maaske siges at være af mindre Betydning, men ogsaa de ere af den Art, at de langt fra fremme det gode Forhold mellem Skolen og dem, som have Børnene. Det, at de skulle have Attester, dels fra Læger, dels fra Skolelæreren osv., og det, at de skulle give Indberetninger til Skolekommissionen om, at de have Børn inden for den Alder, som Lovforslaget omhandler, alt det fører snarere til det modsatte af, hvad jeg gerne vilde have, vi skulde opnaa: et godt Forhold mellem Skolen og dem, der benytte den. — Da Tiden er saa langt fremrykket, skal jeg ikke give efter for Fristelsen til at fremkomme med alle de Udtalelser, som der sikkerlig, ikke mindst fra et Landbrugsstandpunkt, kunde være Anledning til at fremkomme med.

Jeg vil slutte med at sige, at jeg lige saa fuldt som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Philipsen) erkender, at der er Anledning til at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse. Det er jo sikkert, at naar man hører en saa — jeg

kunde fristes til at sige — drastisk Fremstilling af Forholdene, navnlig af Forholdene her i Kjøbenhavn, som den, her er givet, maa man indrømme, at der absolut bør gøres noget paa dette Omraade, ligesom jeg ogsaa fuldt indrømmer, at der omkring paa Landet kan være og desværre er Husbonder, som benytte Børn til Arbejde i en Grad, som langt fra er forsvarlig. Men naar vi skulle have det Spørgsmaal op til Overvejelse, tror jeg rigtignok, at vi skulle lade hele den Side af Sagen ligge, som jeg kalder Skolesiden, og udelukkende se den fra det Standpunkt, som Lovforslagets Titel angiver: Børns erhvervmæssige Beskæftigelse. At det ogsaa faar Indflydelse med Hensyn til Børnenes Stilling i Skolen, er givet, men jeg tror, at vi i saa Henseende skulle holde os til en Udvidelse af de Bestemmelser, som allerede findes i Lov af 23de Maj 1873. Ogsaa i saa Henseende kan jeg slutte mig til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds. Jeg tror, at vi uden at skade Forholdet mellem Skolen og dem, som skulle benytte den, kunne enten ved en Revision af den ofte nævnte Lov eller ved særlige Bestemmelser naa til noget og maaske endda ikke saa lidt at bedre de Forhold, som ere fremdragne af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, og som der — det gaar ud jeg fra — er taget særlig Sigte paa, uden derved at gøre Indgreb i Folks personlige Rettigheder eller foretage Skridt, som medføre, at vi i Stedet for et større opnaa et mindre Udbytte af Skolegerningen. Jeg vil i saa Henseende slutte mig til de Udtalelser, som fremkom fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds om, at det i et Udvalg bør tages under Overvejelse, om der mulig kan foretages en Revision af Loven af 23de Maj 1873, og at vi, for saa vidt der er Stemmning for at lave en særlig Lov, bør holde os til den Side af Sagen, som er analog med, hvad der har været fremme, den Gang Loven af 23de Maj 1873 blev given.

Ellinger: Jeg har en naturlig Anledning til at tage Ordet i denne Sag, idet jeg i Forening med et Par andre Medlemmer for nogen Tid siden har taget det Spørgsmaal under Overvejelse, om det ikke var betimeligt at foretage en Ændring i den ofte omtalte Lov af 1873. Vi stillede dog disse Overvejelser noget i Bero, da vi bleve bekendte med, at for Kjøbenhavns Vedkommende var Kommunalbestyrelsen i Færd med at undersøge denne Sag, idet der igennem Borgmesteren for første Af-